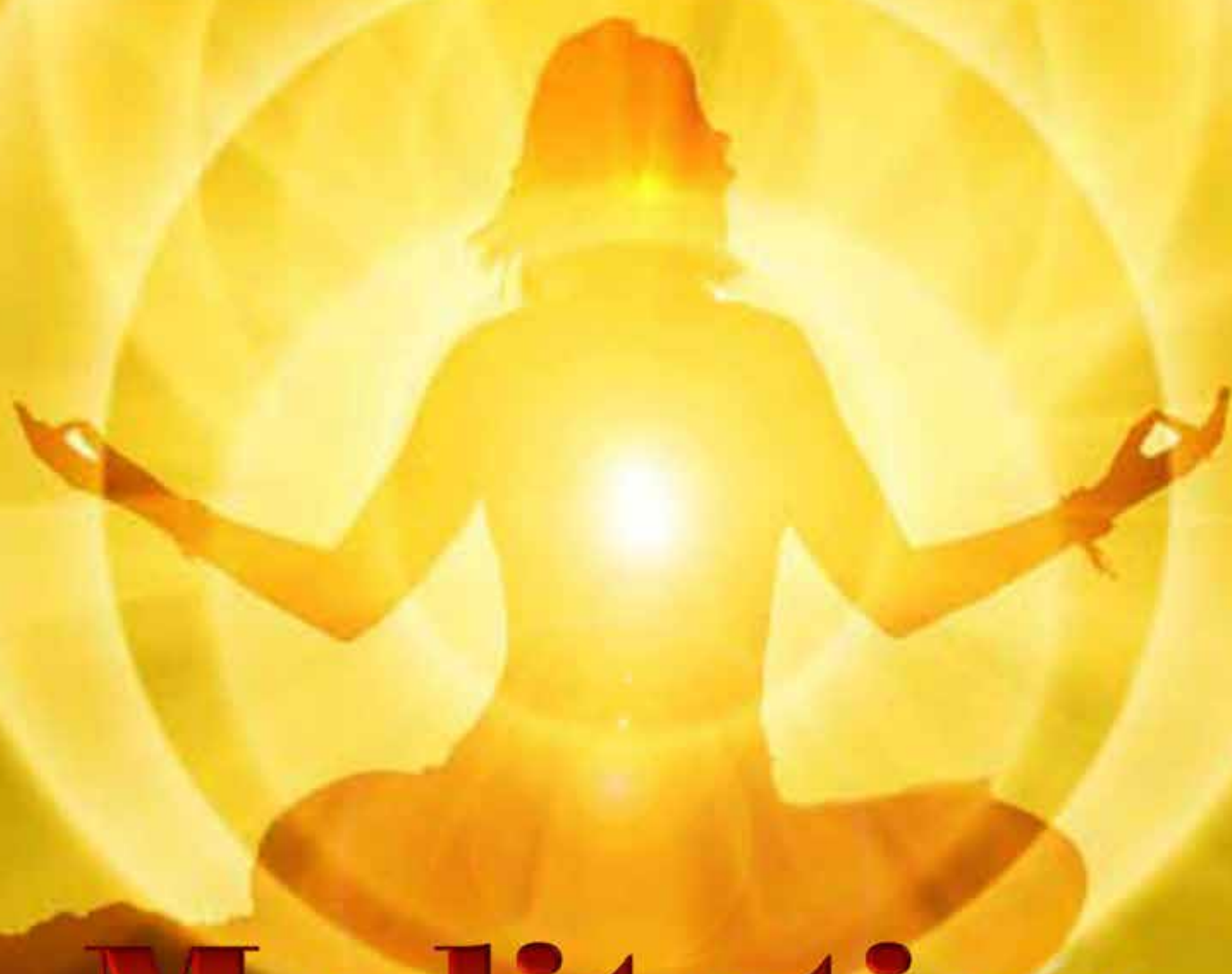

Kenneth Sørensen

Meditation

- og sjælens udviklingsstadier

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

MEDITATION

- og sjælens udviklingsstadier

Kenneth Sørensen

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

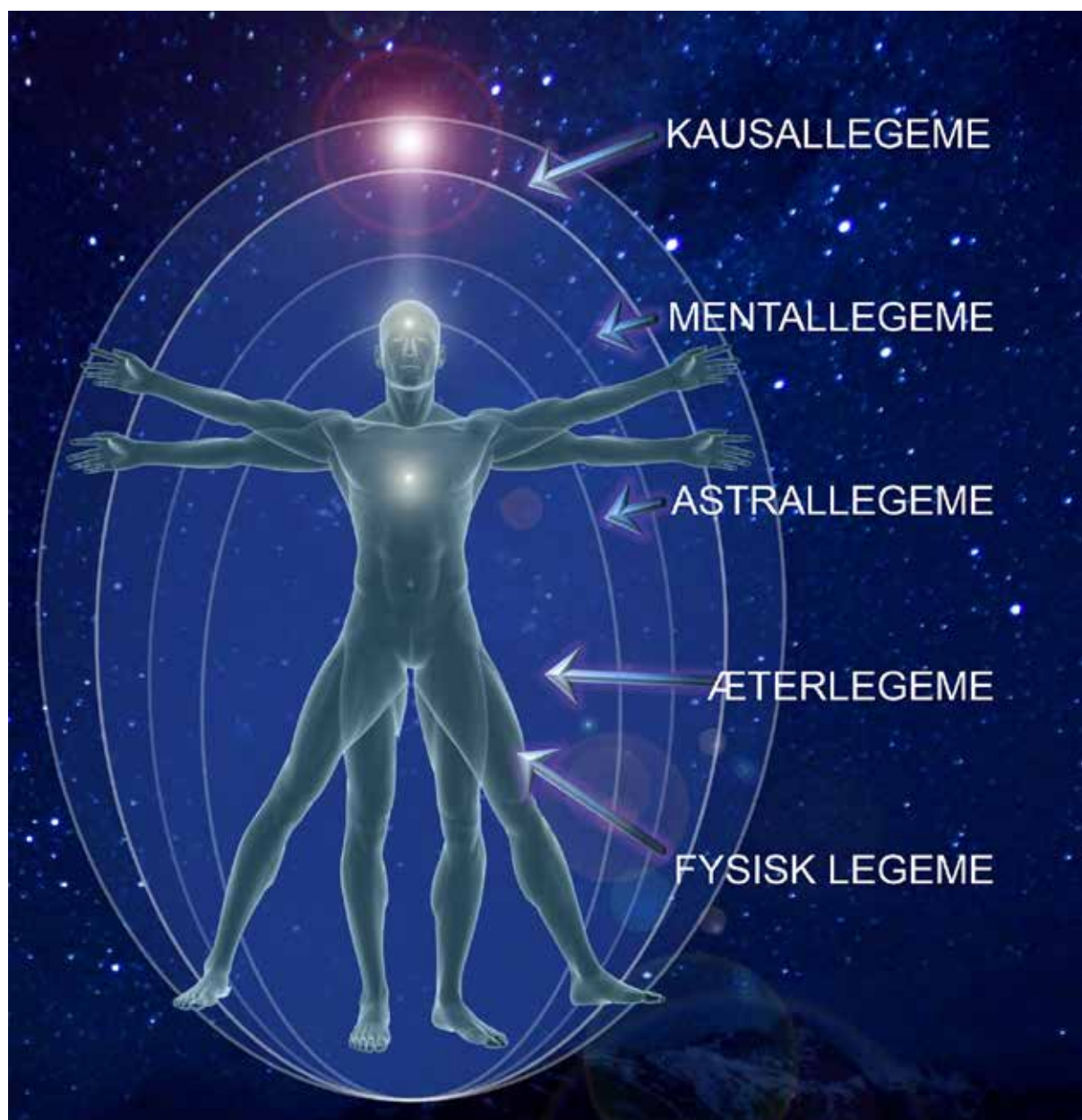
Meditation

- og sjælens udviklingsstadier

Af Kenneth Sørensen

Der er stor forskel på sjælen i dens egen verden og den del af sjælen, der er inkarneret og fængslet i personlighedens verden. Artiklen handler om den inkarnerede sjæls udvikling fra dyrisk via menneskelig til åndelig bevidsthed.

Sjælen er den primære kilde i bevidsthedsudviklingen. Den er bevidsthed, der er farvet af de kvaliteter, som det er lykkedes sjælen at udvikle gennem mange inkarnationer. Når man taler om sjælen, er det meget vigtigt at skelne mellem den del af sjælen, der er inkarneret i personligheden og den del, der overvåger inkarnationen fra sjælens eget plan – kausalplanet.

Dynamisk meditation¹ handler om, at den inkarnerede bevidsthed på det fysiske plan arbejder på at skabe kontakt til den overskyggende sjæl på kausalplanet. For at forstå forløbet, vil det være en hjælp med en kort præsentation af inkarnationsprocessen.

¹ Se artiklen: "Dynamisk Meditation" af Kenneth Sørensen på www.visdomsnettet.dk

Sjælens inkarnationsproces

Når sjælen inkarnerer, sender den en mindre del af sin bevidsthed ned i stoffet, mens den selv har sit primære fokus på kausalplanet. Inden sjælen knytter sig til en befrugtet ægcelle i livmoderen hos den udvalgte mor, er sjælen allerede i gang med at skabe mentallegemet, astrallegemet og æterlegemet. Inden sjælen tager fat på selve inkarnationen, har den lagt en plan for, hvad den vil forsøge at udvikle i det kommende liv. Den tager beslutning om de gode kvaliteter, som den vil forsyne personligheden med, men også hvilke skyggesider, den ønsker at tage med for at transformere dem. Valgene afgøres af de mål, som sjælen ønsker at opnå i løbet af inkarnationen. Sjælen udvælger altid kun et begrænset antal af mange mulige kvaliteter, der kan tages med i inkarnationen.

Når planen for inkarnationen er lagt, påbegyndes opbygningen af mentallegemet. Sjælen sender et aspekt af sig selv fra kausalplanet ned på det lavere mentalplan og samler stof fra det mentale energireservoir for at forme et mentallegeme, som sjælen kan bruge som sit tænke- og erkendelsesredskab. Mentallegemet får tilført en række kvaliteter, som svarer til den tone eller vibration, sjælen udsender. Forskellige tendenser nedfældes i mentallegemet, som svarer til de karmiske forudsætninger, der er til stede, og som gør det muligt at realisere planen for det pågældende liv. Den samme proces gør sig gældende, når sjælen på astralplanet skaber sit astrallegeme, som sjælen skal bruge som sit følelsesredskab. Og det gentages når sjælen skaber sit æterlegeme, der skal fungere som støbeform til det fysiske legeme. Når de indre legemer er helt eller delvist skabt, indledes udviklingen af det fysiske legeme, for sjælen er nu parat til at knytte sig til et foster.

Bevidsthedens forankring i nervesystemet

Indkapslingen i tættere og tættere stof medfører, at sjælen fængsler eller begrænser en del af sin bevidsthed i de tre indre legemer. Sjælens naturlige bevidsthed på kausalplanet er fri for de begrænsninger, som eksisterer på mentalplanet, astralplanet, det æteriske plan og det fysiske plan. På sjælens eget plan er sjælen i en vis forstand relativt guddommelig, mens den indespærrede bevidsthed i formen kun kan erkende sin sande natur på en yderst begrænset måde. Man kan illustrere processen med farvede filtre. Man kan forestille sig, at man sender fuldkomment hvidt lys (fra sjælen) gennem et gult filter (mentallegemet), et blå filter (astrallegemet)

og et rødt filter (det fysisk-æteriske legeme) før lyset når den fysiske hjerne og kan opfattes af personligheden. Det lys, der når frem til hjernen, er både svagt og forvrænget, og derfor er det kun en afglans af lyset på sjælens eget plan.

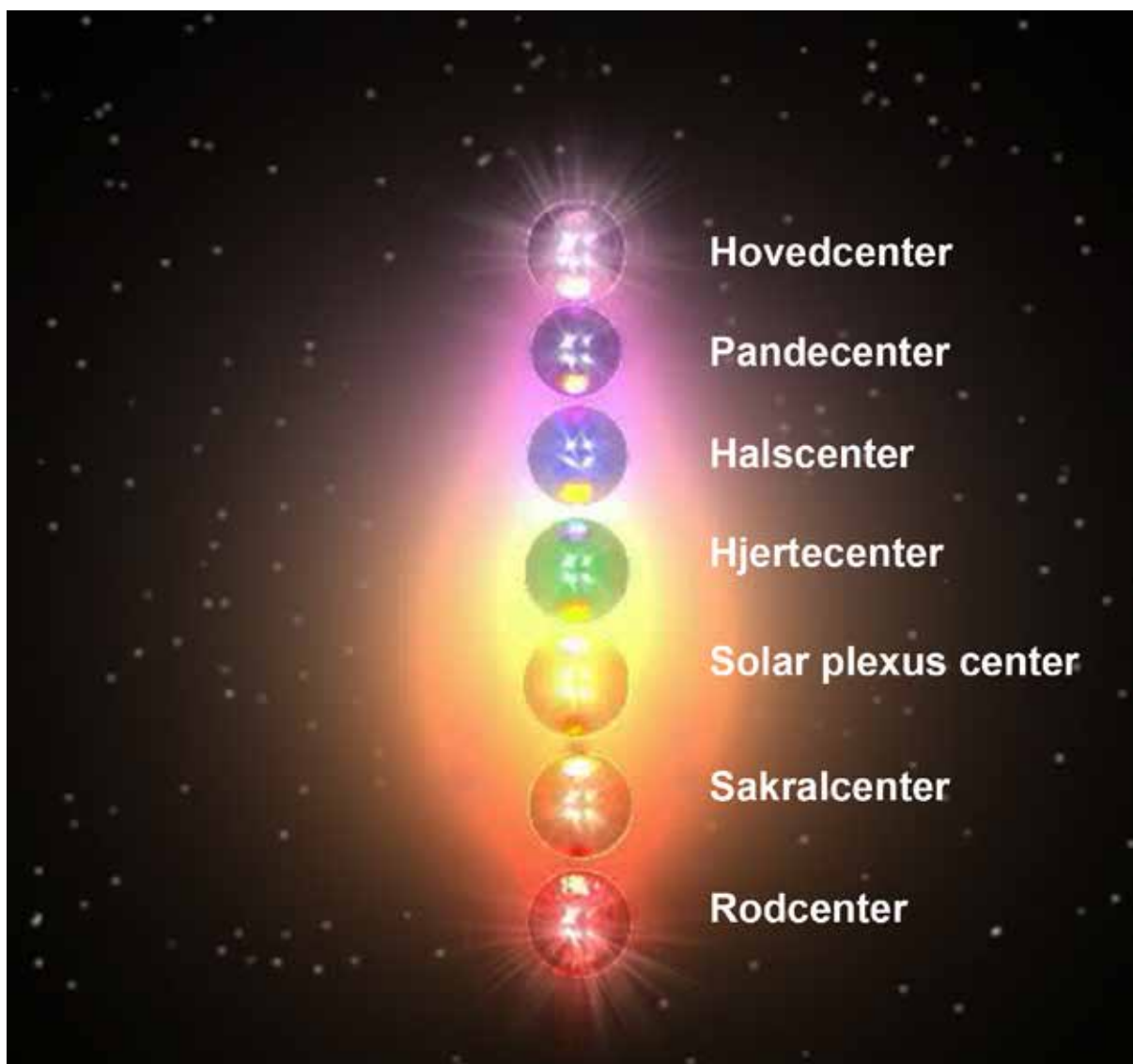
Hjernen er sjælens bevidsthedsmæssige forankringspunkt i den fysiske krop. Den inkarnerede sjæl og bevidsthed forsøger at styre sine redskaber og personligheden via nervesystemet. Som eksemplet med filtrene viser, er den bevidsthed, som hjernen er i stand til at afspejle, både svag og ufuldkommen. Den inkarnerede sjæl og bevidsthed i personligheden glemmer så at sige sin guddommelige oprindelse og natur. Hvis der er tale om en ung og mindre udviklet sjæl, har den overvågende sjæl på kausalplanet meget begrænsede muligheder for at påvirke personlighedens liv i de tre lavere verdener, fordi den bevidste forbindelse er gået tabt. I dette tilfælde overlades personlighedens udvikling til de tilbøjeligheder, der er nedlagt som tendenser i de tre legemer, til miljøets påvirkning og til de karmiske omstændigheder.

Hvis der er tale om en forholdsvis udviklet sjæl, er der til gengæld en begyndende lydhørhed og respons over for sjælens indre stemme, der kommer til udtryk som samvittighed og ansvarsfølelse. At lytte og at respondere på de to faktorer er de første indikationer på begyndende bevidst sjælkontakt.

Meditation og chakrasystemet

Herefter er det indlysende, hvilken opgave alle inkarnerede sjæle står overfor. Den inkarnerede sjæl skal bygge en bevidsthedsbro fra personligheden til sjælen på sit eget plan – dvs. mellem sjælens kontaktpunkt i hjernen og sjælens bevidsthed på kausalplanet, for det er forudsætningen for, at der kan strømme inspiration og lys til de lavere verdener. Det er hvad dynamisk meditation handler om.

For at forstå personlighedens opgave er det nødvendigt at give en kort beskrivelse af chakrasystemet. Et væsentligt aspekt af bevidsthedens funktioner er nemlig forbindelsen til chakrasystemet. I det fysiske legemes æteriske og elektromagnetiske aspekt, der fungerer som kroppens og nervesystemets skabelon, løber der nogle vitale, elektriske strømme langs nervebanerne, som fører bevidsthedsimpulserne frem og tilbage mellem hjernen og de indre legemer. Kommunikationssystemet har sin hovedfærdselsåre langs ryggraden, hvor de syv psykiske centre er placeret, og hvert center munder ud på forsiden af det æteriske legeme som syv chakraer. Chakra er et sanskritord, der betyder "hjul", pga. chakraernes hvirvlende bevægelse.

De 7 centre i rygsøjlen

De syv centre i rygsøjlen fungerer som indslusningscentre for bevidsthedsimpulser, der når det inkarnerede sjælsaspekt i hjernen. Impulserne strømmer inde fra følelseslivet, tankelivet og den højere intuition. Men centrene modtager også impulser fra den ydre omgivende verden via de fem fysiske sanser. På den måde modtager den inkarnerede sjæl informationer om både den ydre og den indre verden.

Hvert center formidler en bestemt energitype og forskellige bevidsthedsindtryk, som afhænger af sjælens udvikling og dens evne til at registrere de højere og mere subtile typer af bevidsthed. De primære centre formidler bevidsthedsimpulser og kvaliteter som vist på planchen på næste side.

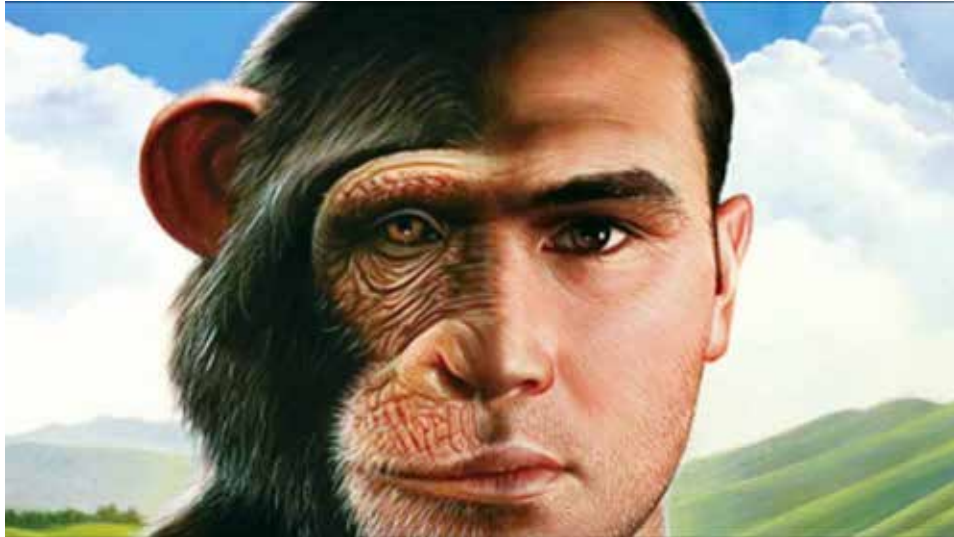
Det fremgår af planchen, at den inkarnerede sjæl kan udtrykke sig på tre forskellige bevidsthedsniveauer: Det dyriske, det menneskelige og det åndelige niveau. Det, der afgør udviklingstrinet, er den bevidsthedstype, som den inkarnerede sjæl er i stand til at respondere på.

Den dyriske sjæl

Hvordan er forholdene for den inkarnerede sjæl? I de tidlige faser af sjælens inkarnationsproces og stadiet for det mindre udviklede menneske er den inkarnerede sjæl i personligheden helt afskåret fra at modtage bevidste indtryk fra den overvågende sjæl på kausalplanet. Det medfører, at det mindre udviklede menneske er helt styret af sit dyriske driftsliv i astrallegemet, og at sjælen og bevidstheden udelukkende er orienteret mod at få basale sanselige behov opfyldt. På dette niveau er det vigtigste i menneskets liv at skabe trygge, materielle omgivelser, hvor de sanselige og seksuelle behov kan tilfredsstilles. Livet er derfor en kamp for at opnå maksimal sanselig nydelse.

Det er en udviklingsperiode, hvor bevidsthedsimpulsernes hovedstrømning kommer ind via solar plexus-centret, som også formidler energier fra de to lavere centre – sakralcentret og rodcentret. Når det er tilfældet, har man et menneske, som er helt styret af sit personlige følelsesliv, og dermed også af de tilstande af begær, frygt, had og følelsesmæssige længsler, som sjælen har bragt med sig fra tidligere inkarnationer.

Det er en fase, hvor der ikke eksisterer et bevidst ønske om at forædle sin natur eller at få kontakt med følelseslivets højere aspekter. Hvis mennesket er religiøst, er det mest af alt farvet af frygt for de højere, mystiske kræfter i livet, og derfor deltager det i forskellige religiøse ritualer, for at stå på god fod med Gud.

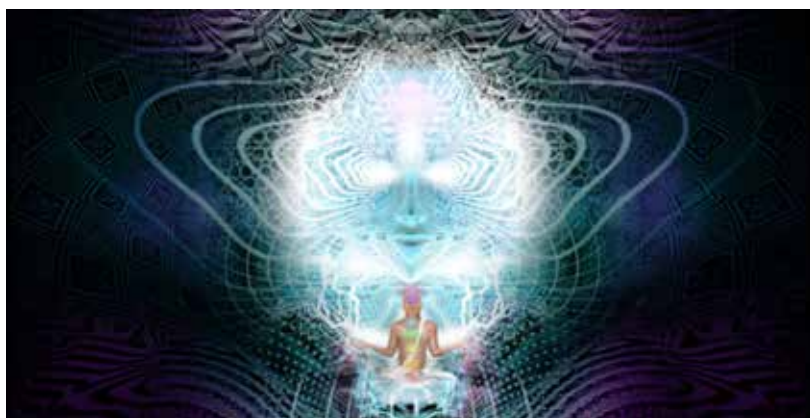
Ganske langsomt og efterhånden som den inkarnerede dyriske sjæl opnår tilfredsstillelse af de lavere behov, vækkes behovet for livets højere aspekter, bl.a. behovet for rigtige menneskelige relationer.

Den menneskelige sjæl

Det primitive menneske erfarer efterhånden, at et af de primære behov – behovet for trykthed – er nemmest at opnå, hvis man lever i fred og fordragelighed med sine medmennesker. Langsomt udvikles der et behov for en gang imellem at tilsidesætte de umiddelbare egoistiske behov til fordel for rigtige menneskelige relationer. Det er en bevidsthedsudvidelse, der strækker sig over flere inkarnationer, og udviklingen begynder at åbne hjertecentret for det højere følelsesliv. Senere kulminerer det i et mere bevidst samfundsengagement og i længsler efter at se en bedre verden for alle mennesker. Den højere idealisme og altruisme begynder også at skubbe de materialistiske værdier i baggrunden, for nu ønsker sjælen at hengive sig til de ideelle forestillinger om det gode, det sande og det skønne. Det er også niveauet, hvor mange bruger de ofte flagrende meditationer, hvor målet ofte er at føle sig godt tilpas eller at tage af sted på fantasirejser.

Det er et niveau, hvor mennesket er en sand mystiker, og hvor det fortsat er drømmende og ustabilt i sine bestræbelser. Først når halscentret åbner sig i forbindelse med, at mennesket gennemgår en uddannelsesproces, ser man, at det begynder at udtrykke både en hel del intelligens, men også målrettethed i handling.

Den åndelige sjæl

På det sidste niveau i den inkarnerende sjæls udvikling drejer det sig om åbningen af de højere centre (pande- og hovedcenter), og her er især hovedcentret i fokus. Det er en fase, hvor sjælen bliver en virkelig skaber på det fysiske plan, fordi det nu er muligt at kontakte de guddommelige idéer og dermed tage del i aktualiseringen af den guddommelige plan.

Store abstrakte spørgsmål som livets formål og mening optager sjælen. Bevidstheden er beskæftiget med permanent refleksion over livets dybere aspekter, menneskehedens og samfundets fremtidige mål og arbejdet på at realisere de intuitive idéstrømme, som den inkarnerede sjæl er modtagelig for gennem hovedcentret. Det er også en fase, hvor der er en voksende forståelse af, at man er en del af et større liv, og at man tager del i en højere viljes ønsker. Jesu erkendelse i Gethsemane have: *"Ske ikke min vilje men din"*, er et glimrende udtryk for fasens åndelige bevidsthedsniveau. Det menneske, der fungerer via et åbent hovedcenter, lever hverken for sin egen skyld eller for at få opfyldt sine egne behov. Der er nu en fuldstændig finjustering med livets og evolutionens højere formål. Stadiet kalder man for "den åndelige sjæls periode", og det kulminerer med de tre højere indvielser.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk